

لندن

جناب میرزا لطف‌الله حکیم علیه بهاء‌الله الابهی

هو الله

ای بنده آستان الهی نامه بتاریخ چهارم اگست ۱۹۱۳ رسید ستایش بسیار از تدریس آقا میرزا علی اکبر نموده بودید فی الحقیقه آقا میرزا علی اکبر در هر موردی همت فوق العاده دارد چون نیت صادق دارد در هر امری موفق است امیدوارم که هر دو شما موفق و مؤید باشید و از هر جهت مسرور و مظفر

اما مسئله مجلس عمومی موافق ولی باید مطابق نطقهای من باشد جمیع صحبتها از وحدت عالم انسانی باشد و رفع تعصبات دینی و مذهبی و سعی در الفت و ازاله سوء تفاهمی که بین ادیانست چنانکه من در کلیسای یهود در امریکا صحبت داشتم و از تعالیم حضرت بهاء‌الله صحبت دارید چنانکه من میگویم اول تحریر حقیقت ثانی وحدت عالم انسانی ثالث اینکه دین باید سبب الفت و محبت باشد والا دین دین نیست بلکه مصیبت عالم انسانی و بیدینی بهتر از آن دین است تا آخر تعلیم که در نطقهای من مفصل است الا ذکر امور سیاسی در مجلس عمومی ابدأ جائز نیست بلکه مضرت بامر الله دارد زیرا ما از مداخله در امور سیاسی بکلی ممنوعیم از قرار معلوم که در این مجلس عمومی هر ذکر هست حتی امور سیاسی هست این مخالف است بهمچنین ذکر اینکه تعالیم بهاء‌الله در شرح سبب الفت بین جمیع ادیان و مذاهب شده است و همچنین سبب اتحاد اجناس مختلفه و علیک البهاء الابهی

عبدالبهاء عباس

این سند از کتابخانه مراجع بهائی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۷ سپتامبر ۲۰۲۴، ساعت ۴:۰۰ بعد از ظهر